

§ 4. Jako organ kontrolujący i działający z ramienia Ministra Skarbu ustanawia się przy Ministerstwie Skarbu Komisję Rewizyjną dla Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Komisja Rewizyjna Polskiego Monopolu Tytoniowego składa się z trzech członków, mianowanych do odwołania przez Ministra Skarbu z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu, lub osób postronnych. Członkiem Komisji Rewizyjnej nie może być osoba, pozostająca z Polskim Monopolem Tytoniowym w stosunkach handlowych.

§ 5. Na przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wyznacza Minister Skarbu jednego z członków, będącego urzędnikiem Ministerstwa Skarbu. Przewodniczącą Komisji Rewizyjnej jest odpowiedzialny w równej mierze z Dyrektorem Polskiego Monopolu Tytoniowego, w razie zaniedbania podjęcia kroków zmierzających do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości i nadużyć.

§ 6. Członkowie Komisji Rewizyjnej obowiązani są zachować tajemnicę o wszystkim co dotyczy interesów Polskiego Monopolu Tytoniowego. Udowodnione niedochowanie tajemnicy powoduje wykluczenie z Komisji i niemożność ponownego mianowania.

§ 7. Komisja Rewizyjna rozpatruje bilans Polskiego Monopolu Tytoniowego i przedstawia w ciągu jednego miesiąca Ministrowi Skarbu wniosek o zatwierdzenie.

§ 8. Komisja Rewizyjna po uprzednim porozumieniu się z Dyrektorem Polskiego Monopolu Tytoniowego ma prawo w każdym czasie dokonywać rewizji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego; rewizję zaś zakładów Komisja Rewizyjna przeprowadza według własnego uznania. Komisja ma prawo żądać od Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego wszelkich wyjaśnień i ma prawo przeglądania ksiąg, dokumentów i korespondencji tejże Dyrekcji, oraz wglądania w gospodarkę podwładnych jej zakładów.

Przewodniczący Komisji składa miesięcznie sprawozdania Ministrowi Skarbu tak z czynności Komisji Rewizyjnej jak i z postępu pracy w Monopolu Tytoniowym. Odpisy tych sprawozdań podaje Przewodniczący Komisji Rewizyjnej do wiadomości Dyrektorowi Departamentu Akcyz i Monopolów Ministerstwa Skarbu i Dyrektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W razie stwierdzenia nadużyć Komisja Rewizyjna ma prawo wydawać doraźne zarządzenia zmierzające do zapobieżenia stratom Skarbu Państwa, a o ich treści komunikować na piśmie Ministrowi Skarbu i Dyrektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Podwładne organa Polskiego Monopolu Tytoniowego obowiązane są udzielać członkom Komisji Rewizyjnej wszelkich wyjaśnień. Na życzenie organów Polskiego Monopolu Tytoniowego mają Członkowie Komisji Rewizyjnej potwierdzić pisemnie żądanie wyjaśnień.

§ 9. Zakres działania Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego określa rozporządzenie Ministra

Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 507).

§ 10. Władze i urzędy skarbowe załatwiają w zakresie Monopolu Tytoniowego sprawy określone w art. 13, 14, 15 i 20 ustawy, zaś władze i urzędy celne sprawy określone w art. 9, 10 i 11 ustawy.

§ 11. Władze i urzędy skarbowe, oraz władze i urzędy celne i podległe im organa wykonawcze obowiązane są współdziałać z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego w zakresie ustalonym i w przyszłości ustalić się mającym specjalnymi rozporządzeniami Ministra Skarbu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą postanowienia rozporządzenia w § 9 wyszczególnionego, o ile są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

743.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27 listopada 1926 r.

o organizacji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na podstawie art. 2 i 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. № 78 poz. 756) w brzmieniu ogłoszonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. Minister Skarbu pełni funkcje naczelnej władzy Państwowego Monopolu Spirytusowego przy pomocy podległych mu właściwych władz i organów skarbowych.

§ 2. Minister Skarbu:

a) decyduje w sprawach projektów ustaw i rozporządzeń ogłaszanych w Dzienniku Ustaw,

b) mianuje na wniosek Dyrektora Państwowego Monopolu Spirytusowego Vice-Dyrektorów i innych urzędników Państwowego Monopolu Spirytusowego V, VI i VII st. sł. oraz przyznaje pracownikom kontraktowym wynagrodzenie umowne, równe uposażeniu urzędników państwowych V i VI st. sł.,

c) mianuje członków Państwowej Rady Spirytusowej i Komisji Rewizyjnej Państwowego Monopolu Spirytusowego,

d) decyduje w sprawach, co do których nie osiągnięto uzgodnienia między Państwową Radą Spirytusową a Dyrekcją Państwowego Monopolu Spirytusowego,

e) decyduje w poszczególnych sprawach, które sobie do aprobaty zastrzeże.

Ponadto Minister Skarbu decyduje w sprawach w Statucie Państwowego Monopolu Spirytusowego jemu zastrzeżonych oraz zatwierdza wnioski przedstawione przez Dyrektora Państwowego Monopolu Spirytusowego w sprawach:

1) dotyczących ogólnego planu eksploatacji Monopoli Spirytusowego,

2) dotyczących planu finansowego, obrachunków rocznych, obrachunku zysków i strat oraz bilansu,

3) oznaczania podstawowej ceny monopolowej za spirytus dostarczony przez przedsiębiorców gorzelnicy do Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego oraz wysokości i terminów przedpłat (zaliczek) wypłacanych przez Dyrekcję Państwowego Monopoli Spirytusowego za odpowiednim zabezpieczeniem przedsiębiorcom gorzelnicy na rachunek należności za produkty przyszłej kampanji (art. 5 i 10 ustawy),

4) oznaczania sprzedażnej ceny detalicznej i hurtowej czystych wódek monopolowych oraz opłaty skarbowej pobieranej od spirytusu zużytego w granicach Państwa (art. 21 ustawy),

5) oznaczania wysokości cen na spirytus skażony dla celów technicznych, oświetleniowych i napędowych oraz obniżania ceny na spirytus nieskażony lub skażony a przeznaczony do celów przemysłowych w art. 22 ustawy wyszczególnionych,

6) oznaczania sum przekazywanych corocznie z dochodów Państwowego Monopoli Spirytusowego na subwencje dla szpitali, klinik i innych zakładów leczniczych, naukowych i t. p. zużywających spirytus nieskażony do celów leczniczych tytułem częściowego zwrotu kosztów nabycia (art. 22 ustawy),

7) ustalania wysokości prawa odpędu spirytusu dla gorzelnicy (art. 49 ustawy).

We wszystkich powyżej określonych sprawach Minister Skarbu decyduje po wysłuchaniu opinii właściwego organu Ministerstwa Skarbu, zaś w sprawach wyszczególnionych pod 3, 5 i 7 oraz w sprawach w art. 9, 14, 60 i 68 ustawy przewidzianych, a Ministrowi Skarbu do decyzji zastrzeżonych, nadto po wysłuchaniu Państwowej Rady Spirytusowej.

§ 3. Ministerstwo Skarbu:

1) wydaje zezwolenia na wyrób i oczyszczanie spirytusu, wyrób drożdży, octu, wódek gatunkowych i likierów, oraz na sprzedaż wszelkich wódek (art. 1 ustawy),

2) zwalnia do wywozu zagranicę spółdzielczym organizacjom działającym na podstawie statutu zatwierdzonego przez Ministra Skarbu nadwyżkę spirytusu, przekraczającą wewnętrzne zapotrzebowanie Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego (art. 5 ustawy),

3) zezwala na przywóz z zagranicy spirytusu i napojów wyrabianych ze spirytusu, oraz zezwala na utworzenie wolnych składów spirytusu i wyrobów wódczanych (art. 32 ustawy),

4) opracowuje przepisy o sposobie wykonywania kontroli nad przemysłem wódczanym (art. 19 ustawy),

5) określa maksymalną i minimalną zawartość alkoholu w wyrobach wódczanych wpuszczanych w obrót handlowy tak przez Dyrekcję Państwowego Monopoli Spirytusowego jak i przez przedsiębiorców prywatnych (art. 17 ustawy),

6) opracowuje przepisy dotyczące nadzoru i technicznego urządzenia drożdżowni (art. 69—72 ustawy), zwalniania od podatku kwasu octowego wywiezionego zagranicę, prowadzenia ksiąg rachunkowych

w wytwórniach kwasu octowego, uruchomienia tych wytwórni i unormowania okresu obrachunkowego (kampanji) (art. 73 ustawy),

7) opracowuje przepisy o urządzeniu zakładów sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych w myśl art. 84 ustawy,

8) określa warunki, pod którymi władze skarbowe mogą udzielać zezwoleń zawodowym przedsiębiorstwom z wyjątkiem przedsiębiorstw kolejowych i żeglugi na ekspedycję i przewóz napojów spirytusowych (art. 78 ustawy),

9) załatwia wszelkie inne sprawy określone w ustawie o monopolu spirytusowym i w wydanych do nich rozporządzeniach, a zastrzeżone kompetencji Ministra Skarbu, o ile one nie należą do kategorii spraw wyszczególnionych w § 2 niniejszego rozporządzenia,

10) wydaje zarządzenia w sprawach zwalczania przemytnictwa wyrobów monopolowych i innych naruszeń postanowień ustawy o Monopolu Spirytusowym,

11) rozstrzyga zażalenia stron przeciw zarządzeniom władz i urzędów skarbowych dotyczącym udzielania zezwoleń (koncesyj) na hurtową i detaliczną sprzedaż wyrobów monopolowych.

We wszystkich sprawach pod 1 do 11 wymienionych Ministerstwo Skarbu zasięgać będzie opinii Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego.

§ 4. Jako organ kontrolujący i działający z ramienia Ministra Skarbu ustanawia się przy Ministerstwie Skarbu Komisję Rewizyjną dla Państwowego Monopoli Spirytusowego.

Komisja Rewizyjna składa się z trzech członków, mianowanych do odwołania przez Ministra Skarbu z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu, lub osób postronnych. Członkiem Komisji Rewizyjnej nie może być osoba pozostająca z Państwowym Monopolem Spirytusowym w stosunkach handlowych.

§ 5. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej wyznacza Minister Skarbu jednego z członków, będącego urzędnikiem Ministerstwa Skarbu. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej jest odpowiedzialny w równej mierze z Dyrektorem Państwowego Monopoli Spirytusowego w razie zaniedbania podjęcia kroków zmierzających do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości i nadużyć.

§ 6. Członkowie Komisji Rewizyjnej obowiązani są zachować tajemnicę o wszystkim co dotyczy interesów Państwowego Monopoli Spirytusowego. Udowodnione niedochowanie tajemnicy powoduje wykluczenie z Komisji i niemożność ponownego mianowania.

§ 7. Komisja Rewizyjna rozpatruje bilans Państwowego Monopoli Spirytusowego i przedstawia w ciągu jednego miesiąca Ministrowi wnioski o zatwierdzenie.

§ 8. Komisja Rewizyjna po uprzednim porozumieniu się z Dyrektorem Państwowego Monopoli Spirytusowego ma prawo w każdym czasie dokonywać rewizji Dyrekcji Państwowego Monopoli Spirytusowego, rewizję zaś zakładów Komisja Rewizyjna przeprowadza według własnego uznania. Komisja ma prawo żądać od Dyrekcji Państwowego Monopoli

Spirytusowego wszelkich wyjaśnień i ma prawo przeglądania ksiąg, dokumentów i korespondencji tejże Dyrekcji, oraz wglądania w gospodarke podwładnych jej zakładów.

Przewodniczący Komisji składa miesięczne sprawozdania Ministrowi Skarbu tak z czynności Komisji Rewizyjnej jak i z postępu prac w Monopolu Spirytusowym.

Odpisy tych sprawozdań podaje Przewodniczący Komisji do wiadomości Dyrektorowi Departamentu Akcyz i Monopolów Ministerstwa Skarbu i Dyrektorowi Państwowego Monopoliu Spirytusowego.

W razie stwierdzenia nadużyć Komisja Rewizyjna ma prawo wydawać doraźne zarządzenia, zmierzające do zapobieżenia stratom Skarbu Państwa, a o ich treści komunikować na piśmie Ministrowi Skarbu i Dyrektorowi Państwowego Monopoliu Spirytusowego.

Podwładne organa Państwowego Monopoliu Spirytusowego obowiązane są udzielać członkom Komisji Rewizyjnej wszelkich wyjaśnień. Na życzenie organów Państwowego Monopoliu Spirytusowego mają członkowie Komisji Rewizyjnej potwierdzić pisemnie żądanie wyjaśnień.

§ 9. Zakres działania Dyrekcji Państwowego Monopoliu Spirytusowego określa rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 14 poz. 95).

§ 10. Władze i Urzędy skarbowe załatwiają w zakresie Państwowego Monopoliu Spirytusowego sprawy nie zastrzeżone wyraźnie kompetencji władz w §§ 2 i 3 nin. rozp. wymienionych, zaś władze i urzędy celne sprawy określone w art. 30, 31 i 73 ustawy.

§ 11. Władze i urzędy skarbowe, oraz władze i urzędy celne i podległe im organa wykonawcze obowiązane są współdziałać z Dyrekcją Państwowego Monopoliu Spirytusowego w zakresie ustalonym i w przyszłości ustalić się mającym specjalnymi rozporządzeniami Ministra Skarbu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą postanowienia rozporządzenia w § 9 wyszczególnionego, o ile są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

744.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 listopada 1926 r.

o komisji szacunkowej dla ustalenia ceny wykupu przedmiotów, służących do wyrobu zapalek.

Na zasadzie art. 19 i 34 ustawy o monopolu zapalczanym z dn. 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 561) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem ustalenia ceny wykupu zapasów, surowców, półfabrykatów, maszyn, narzędzi i urządzeń służących do wyrobu zapalek ustanawia się Ko-

misję szacunkową w składzie ustalonym w art. 19 ustawy, z dnia 15 lipca 1925 r. o monopolu zapalczanym.

§ 2. Członkowie Komisji pełnią swe funkcje bezpłatnie. Pozamiejscowi członkowie Komisji, o ile nie są urzędnikami państwowymi, otrzymują diety i zwrot kosztów podróży w wysokości unormowanej dla urzędników IV stopnia służbowego. Takie same diety i zwrot kosztów podróży otrzymują Przewodniczący i członkowie Komisji, oraz rzeczoznawcy zaproszeni do oszacowania wartości przedmiotów wykupu, w razie podróży podjętych w sprawach związanych z pełnieniem obowiązków członka Komisji, względnie rzeczoznawcy.

§ 3. Członkowie Komisji obowiązani są do zachowania tajemnicy w sprawach, które Przewodniczący uzna za poufne. Udowodnione niedochowanie tajemnicy powoduje wykluczenie z Komisji i niemożność ponownego mianowania.

§ 4. Członkowie Komisji, którzy bez usprawiedliwienia się opuszczą 3 z rzędu posiedzenia, mogą być pozbawieni mandatu.

§ 5. Przewodniczący zwołuje posiedzenie Komisji z własnej inicjatywy lub na żądanie przynajmniej dwóch członków i ustala porządek obrad Komisji. Z tych obrad prowadzi się protokół, który podpisuje przewodniczący i wszyscy członkowie.

§ 6. Do ważności uchwał Komisji konieczną jest obecność co najmniej 3-ch jej członków w tej liczbie Przewodniczącego. Uchwały, dotyczące powołania rzeczoznawców, celem oszacowania wartości przedmiotów wykupu oraz dotyczące ustalenia ceny szacunkowej, zapadają zwykłą większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

§ 7. Treść uchwały ustalającej wysokość ceny wykupu podaje się do wiadomości interesowanego w formie orzeczenia. Orzeczenie podpisuje Przewodniczący. Względem sposobu doręczania orzeczeń mają znaleźć zastosowanie przepisy artykułu 186 ustawy karnej skarbowej z dn. 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 105 poz. 609).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

745.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 grudnia 1926 r.

w sprawie opłat stemplowych od weksli.

Na podstawie art. 9 (ustępu pierwszego) ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 38, poz. 313) oraz na podstawie art. 176 (zdania ostatniego) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570) zarządza się: